

[Erik A. Jensen.]

førelse på det foreliggende grundlag, men at vi ved tredje behandling agter at stemme imod lovforslaget.

Iver Poulsen: Det forslag om forhøjelse af posttaksterne, som her er til anden behandling, er jo af nøjagtig samme karakter som forslaget om forhøjelse af jernbaneltaksterne: for det første skal forslaget sikre regeringen en indtægtsstigning, som er i skærende modstrid med regeringens såkaldte helhedsløsning, og for det andet vil dette lovforslags gennemførelse betyde nye omkostningsstigninger og nye prisstigninger og dermed forøgede besværligheder for erhvervslivet til skade for hele samfundet.

Herudover skal jeg nøjes med at henvise til, hvad jeg sagde på mit partis vegne ved lovforslagets første behandling; og hvad enten man nu regner os med til mindretallet eller flertallet, vil jeg udtale, at mit parti vil stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Lundberg): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at der i hvert fald ikke fra min side kan blive tale om at regne det ærede medlems parti med til flertallet.

Må jeg i øvrigt takke regeringspartiernes repræsentanter for de udtalelser, de har fremsat til det lovforslag, der har været til udvalgsbehandling.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen beklagede meget stærkt, at man ikke kunne drøfte tingene. Jeg har ikke nogetsteds givet udtryk for, at vi ikke kunne drøfte tingene. Vi har drøftet dem ret indgående, synes jeg, ved første behandling, og der har også været anledning til i udvalget både at drøfte sagen indbyrdes og med mig i det samråd, der har været. Jeg kan altså ikke skrive under på, at der ikke har været lejlighed til at drøfte tingene.

Det, der var tale om, sidste gang vi gennemførte ændringer i postloven, hvad angår ugeblade og dagblade, var faktisk det, som vi ønskede videreført her, således at det, vi gennemførte dengang, var en ramme, inden for hvilken man skulle gå frem i de næste to år, og at man derefter skulle tage de udgiftsstigninger, der kom,

hverken mere eller mindre. Det er den aftale, som jeg har holdt mig til. Det er derfor, at forslagene for de to områder ikke giver udtryk for mere end den faktiske udgiftsstigning, der har været siden sidst. Derfor fandt jeg det urimeligt, at man ville optage drøftelser om dette spørgsmål i udvalget. Dertil kommer så yderligere, som tilfældet var med statsbaneloven, at der nu ekstra var kommet ca. 14-15 mill. kr. i udgift, sådan at der ikke var plads for reduktioner i lovforslaget. Det er altså ikke sådan, at jeg har givet udtryk for uvilje til at drøfte tingene, men jeg måtte simpelt hen mene, sådan som forholdene rent økonomisk lå, at det var nødvendigt at gennemføre lovforslaget i den skikkelse, hvori det er fremsat.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen var inde på spørgsmålet om kioskejerne. Jeg har nu forstået det sådan, at udvalget var enig om, at der ikke skulle røres ved det spørgsmål. Jeg vil gerne sige, at fra postvæsenets side betragter man det ikke som nogen egentlig provision, det, kioskerne får for at forhandle frimærkerne, men man betragter det som en service over for kunderne, at kioskerne har dette frimærkesalg. Derfor har de altså de 3 pct. i rabat, og der er stadig væk mange, der gerne vil være forhandlere. Derfor har hverken postvæsenet eller ministeriet fundet anledning til at ændre ved dette forhold.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jensen var inde på at kritisere, at man her fulgte en linje, som man ellers advarer imod, nemlig en linje med prisstigninger. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at staten gør jo ikke andet her, end hvad alle erhvervsdrivende i dette land gør. Alle erhvervsdrivende har været nødt til at lægge omsætningsafgiften over på priserne, har været nødt til at lægge lønningsudgifterne over på priserne, og andet er det jo ikke, staten gør. Hvis vi ville følge en anden linje, så ville det, synes jeg, være urimeligt, om alle skatteborgere skulle bære denne udgiftsstigning, at det ikke blev dem, der bruger frimærker eller benytter forsendelsesmuligheder ved postvæsenet, der skulle bære den udgift, der er derved, men at det blev skatteydere i almindelighed. Det finder jeg urimeligt, og der har været almindelig, bred enighed om i det høje ting hidtil, at